

рок-н-ролу відіграла церковна музика негритянських вокальних груп, які запозичили співочу манеру й гармонії з традиції чорного госпелу. По-третє, музика Елвіса Преслі, котрий разом з іншими виконавцями (Бадді Холлі, Карлом Перкінсом і братами Еверлі) стихійно поєднував елементи музичних стилів білого кантрі-енд-вестерн, негритянського сільського блюзу й ритм-енд-блюзу.

Спочатку рок-н-рол виконували та слухали лише афроамериканці, а пізніше пісні можна було почути від білих виконавців. Першим найяскравішим представником рок-н-ролу став Елвіс Преслі — славнозвісний американський співак і актор. Один із найуспішніших музикантів ХХ ст., котрий встановив чимало рекордів у сфері звукозапису. Він набув такої популярності, що більшість людей називає його «Королем рок-н-ролу».

Отже, внесок Елвіса Преслі в рок-н-рол є значним. Співак суттєво вплинув на сучасне естрадне мистецтво: створено значну кількість кавер-версій його композицій, що свідчить про їхню особливу популярність серед широкої аудиторії. Молоді артисти наслідують його імідж, виконавську подачу й манеру, оскільки він у минулому столітті мав надзвичайно сучасне бачення виконавської майстерності, що й нині є прикладом для нашого покоління.

О. В. Стецкович

ТВОРЧА ПОСТАТЬ Г. М. Т. САММЕРА (СТІНГА) В РЕАЛІЯХ МАСОВОЇ КУЛЬТУРИ СУЧАСНОСТІ

У культурному просторі сьогодення, зокрема у сфері масової музики, розмаїто презентованої носіями різних традицій та мистецько-стильових напрямів, важливого значення набула творчість одного з найпопулярніших у світі корифеїв поп- і рок-музики, британського музиканта Г. М. Т. Саммера, відомого під ім'ям Стінг. Об'єднавши в одній особі іпостасі композитора, інструментального та вокального виконавця, актора й суспільного діяча, Г. М. Т. Саммер втілює творчий тип універсального митця.

Багатогранною творчістю Стінг визначив шляхи жанрово-стильового розвитку «музики третього пласту» (В. Конен), розвинув уявлення про її сутність та мистецькі можливості. Розмаїта й масштабна мистецька діяльність (авторська та виконавська) суттєво вплинула на творчі процеси у сфері естрадно-масової культури, сучасні тенденції у поп- та рок-виконавстві. Саме тому створення цілісного портрету особистості та осягнення художньо-стильової скерованості творчості цього знакового митця в царині масової культури є актуальним завданням сучасної теоретичної думки.

Г. М. Т. Саммер — митець з яскравою творчою біографією, складним художнім шляхом у музичній царині та динамічною еволюцією, пов'язаною з кристалізацією самобутнього стилю, власного авторського

та сольо-виконавського Я, що демонструє дихання нової художньої сти-хії в рок і поп-сферах. Як виразник нового світовідчуття, Стінг презентує на концертній естраді тип квазіромантичного автора-виконавця, котрий постійно перебуває в творчому пошукові свого самоздійснення та індивідуального, новаторського самовираження. Означена творча скерованість віддзеркалена у створенні кіномузики, численних сольних альбомах митця («Dream Of Blue Turtles», «Nothing Like The Sun», «Soul Cages», «Mercury Falling» «Brand New Day», «Songs From The Labyrinth»), кожен з яких є важливою віхою у творчому доробку та ознакою зростання художньої майстерності.

Особливості авторсько-виконавської поетики Стінга та основу магнетизму художнього впливу митця на слухачів визначають: змістовна глибина й образне розмаїття текстів британського митця; темброва своєрідність музики композитора, інтонаційно наповненої різностильовими елементами; синтезування ліричного модусу з драматичним розвитком, сполучення виконавської проникливості та імпровізаційності у відтворенні думки.

П. А. Гаряжа

КОНЦЕРТ ДЛЯ ТРУБИ «SUONI PASSATI» Л. КОЛОДУБА: ІНТОНАЦІЙНО-СМИСЛОВИЙ АНАЛІЗ

У ХХ ст. деякі вітчизняні композитори певною мірою поповнюють інструментальну скарбницю творів для труби. Серед них — концерти М. Бердієва, В. Гомоляки, М. Дремлюги, О. Красотова, С. Ратнера, Б. Яровинського, Є. Станковича та ін.

У цьому музичному континуумі значним явищем, одним з яскравих, серйозних і, що важливо, постійно виконуваних творів є Концерт для труби з оркестром Л. Колодуба (1982). Цей опус, з одного боку, вигідним чином заповнює інструментальну прогалину в репертуарі для труби, а з іншого, є цікавим знаком свого часу, оскільки поєднує стильові особливості різних епох.

Тут відчувається уважний погляд автора на творчу спадщину композиторів-класиків, зокрема Моцарта. Окрім того, у Концерті помітні інтонаційно-жанрові елементи українського фольклору. Загалом твір написано мовою сучасних музично-виражальних засобів, притаманних другій половині ХХ ст.

«Suoni passati» (у перекладі означає «звук з минулого») — такою прозорою й водночас влучною назвою композитор окреслив інтонаційно-сміслові поле Концерту.

Ступінь «втручання» різних стильових моделей у твір Л. Колодуба є різним. Ідеться про чітку орієнтацію композитора на здобутки класиків. Це простежується на рівні форми, внутрішньої диференціації пар-тій і тем, ладо-тональних співвідношень, наявності каденцій, фактурних рішень тощо. Однак відчувається й дещо іронічний присмак авторської